DAGEN

Hämtat från http://www.dagen.se/dagen/article.aspx?id=264149

Dagens krönikor

GöranSkytte

Opinion - Gästkrönika

Bön för Sverige i kyrka med flyktingar från tolv länder

Publicerad: 2011-06-10 03:00

Råneå är ett litet samhälle tre mil norr om Luleå, alltså strax söder om Polcirkeln. Röda små kyrkstugor från 1700-talet, en gul mäktig träkyrka på en kulle mitt i byn, man har en egen älv, Råne älv, som här mynnar ut i havet, Bottenviken.

Hit kallades jag att tala på Nationaldagen den 6 juni. Jag valde att tala om Kristi kors i den svenska fanan, om andlig fattigdom och rikedom i Sverige. Samt att leda en bön för Sverige - i den kristna kyrkan, tillsammans med mer eller mindre bekännande kristna medborgare, och tillsammans med flyktingar från tolv olika länder, många av dem från muslimska länder.

Jo, du läste rätt.

De två manliga fanbärarna längst fram i tåget kommer från Afghanistan, i kyrkan står en av dem placerad med fanan framför altaret, den andre posterar med fanan vid ingången från vapenhuset.

Här möter jag familjen Kunda från Kongo-Kinshasa. Mama Victorin och hennes nio barn. Fem av hennes äldsta barn har bildat en kör som imponerar. Sedan de började sjunga i ortens pingstförsamling har antalet medlemmar fördubblats. Alltså "omvänd mission".

Det är bara två år sedan de kom till Sverige, men de barn och ungdomar i familjen jag talar med talar utmärkt svenska och säger "jo" med norrländskt luftinsug. 14-åriga Chloe fotograferar ivrigt med stor systemkamera, jag frågar om hon vill bli fotograf, hon svarar ampert "nej, det passar inte in i mina framtidsplaner".

Här träffar jag också en kvinna från ett land i Mellanöstern, trebarnsmor, tidigare muslim, nu kristen. Innebär det att du är utsatt för fara? Hon svarar med ett leende: "Jo, men jag går dit Han vill att jag ska gå".

Kyrkan är stor och välfylld. Vi sjunger psalm 200 "I denna ljuva sommartid", kyrkokören sjunger "Kärlekens visa", solen flödar där ute, genom kyrkans fönster ser vi den skira försommargrönskan.

Det är så "svenskt" det kan bli. Men i kyrksalen sitter människor som - förutom oss infödda svenskar - kommit som flyktingar från tolv olika nationer. Och syskonen Kunda sjunger så att taket håller på att lyfta.

Jag är en av dem som i år undertecknat uppropet "Sverigebönen", ett initiativ av bland andra Carl-Erik Sahlberg från Sankta Clara i Stockholm. Jag försöker så gott det går - jag är inte van vid att be offentligt för Sverige på Sveriges nationaldag.

Men det riktigt, riktigt stora är att vi här i lilla Råneå i Sverigebönen innefattar även alla de länder som människorna här i kyrkan av olika skäl flytt från:

"Vi ber för kommun, riksdag och regering. Vi ber för kungen och för kungahuset. Vi ber för Sverige. Men vi ber även för Afghanistan, Angola, Armenien, Kamerun, Eritrea, Indonesien, Irak, Iran, Jemen, Kongo-Kinshasa, Nigeria, Ryssland. I Jesu härliga namn, Amen."

Efteråt kommer en höggravid kvinna och hennes man fram. De är från Indonesien. De vill att jag skall be för deras ofödda barn. Vi sitter på en bänk omgivna av människor, jag ber med händerna på hennes stora mage. Barnet sparkar till.

Så kan det också vara. I Sverige. Tack gode Gud för det.

Göran Skytte
Journalist, författare och filmare
goran.skytte@telia.com